

Fegyverletétel

2011 november 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azért ez undorító és gyomorforgató. Undorító, mert feketén-fehéren kiderült, amit eddig is sejtettünk, hogy az úgynevezett szabad világpiac semmi másról nem szól, mint a kivételezettek szabad rablásáról.

És gyomorforgató, mert egyértelm?vé vált, hogy a roppant felvilágosult és demokráciából meg jogállami

gondolkodásból naponta a fél világot kioktató Nyugat szemrebbenés nélkül kész végignézi egy kis ország szuverenitásának sárba tiprását.

Magyarország az elmúlt hónapokban ugyanis háborúban állt. Harcot vívott, nagyjából akkora esélyekkel, mint Lengyelország 1939-ben a németek ellen. Csak akkor legalább tudni lehetett, hogy ki az ellenség.

Most legfeljebb a lerohanás okát ismerhetjük: a magyar kormány ujjat húzott a pénzhatalommal. De hogy kikb?l áll ez a pénzhatalom, azt legfeljebb sejthetjük. Arctalan, elvtelen, gusztustalan társaság, amelyet az együtt megszerezhet? nagyobb konc motivációján túl nem tart össze semmi. Hidegvér? bugrisok, számukra nem létezik antik filozófia, sem kereszténység, humanizmus. Semmi, ami a mi felfogásunkban emberré teszi az embert.

Ha az országúton elhajtok egy sérült ember mellett, megbüntetnek, mert a mi erkölcsünk szerint kötelességünk egymáson segíteni. A shortolások és derivált ügyletek világában az nyer, aki át is hajt a szerencsétlenen. Él?sköd?k, paraziták, akik az értékteremt? munka nélkül, adózatlanul összeharácsolt felfoghatatlan méret? vagyonukkal manipulálják az egész világot. Ahogyan Parragh László, a kereskedelmi és iparkamara elnöke magyarázta tegnap, ez egy veszélyes terep. A becses pénzpiaci „befektet?k” kipécéznek maguknak egy bölénycsordát, mondjuk Olaszországot, és ?semberhordaként hajtani kezdik. És ha közben meglátnak egy eltévedt borjút (lásd hazánkat), akkor azt gyorsan elmarják. Eszerint válságos id?kben jobb észrevétlenül meghúzódni. Ám ha mindig csak nyelünk, annak gyomorfekély lesz vége.

Adja magát, hogy a spekulánsokat, t?kés társaságokat, a hitelmin?sít? intézetek vagy a világkereskedelmi szervezet és a valutaalap vezet?it összeesküv?kként fogjuk fel. Ám valószín?leg err?l szó sincs.Nincsenek tömjénfüstben mantrázó földalatti társaságok, csak a közös érdek, amely a hiénákat összetartja.

Szögezzük le: ebben a háborúban Orbán Viktor és kormánya a jó oldalon állt. És ez még akkor is így van, ha kétségbe vonjuk, hogy Magyarország jöv?je és a magyarok zsebe szemszögéb?l érdemes volt háborúba szállni, vagy netán célravezet?bb lett volna az óvatos taktikázás. Orbán Viktor legalább megpróbálta, azt hitte Dávidként

legy?zheti a Góliátot. Korántsem biztos, hogyha nem söpör végig Európán a világválság második, gyilkos hulláma, akkor is kudarc lett volna a vége. Jobb felkelni kicsit szegényebben, de a tudattal, hogy mi magyarok megmutattuk.

Els?ként a világon az országos politika szintjére emeltük az igazságot. Azt az igazságot, amit minden jó értelemben vett józan paraszt és minden gondolkodó pontosan tud: a zsebünk gyarmatosítása folyik, és ha nem lépünk közbe mi, a nyugati világ polgárai, rabszolgasorba hajtanak bennünket, a fene nagy demokráciánkkal és jogállamunkkal együtt. Nem kell hozzá túlságosan emelkedett gondolkodás, hogy belássuk: az nem mehet tovább, hogy miközben az egyszer? vállalkozónak, mondjuk egy gumiszerel?nek ezer és egy fajta szabályt kell betartania, és ezer és egy jogcímen kell adót fizetnie, addig létezik egy elitklub a világban, amelyikre semmilyen szabály és semmilyen adókötelezettség nem vonatkozik. Eddig csak bosszantóan gazdagok voltak, de ma már látjuk, hogy mire képesek: nem okoz nekik gondot szórakozni az egész európai valutaunió pénzével, miközben az aprócska Magyarországot egy kis végtörlesztési mizéria miatt képesek (a délutáni szieszta el?tt egy gondtalan csuklómozdulattal) a padlóra küldeni.

Megpróbáltuk, megbuktunk, kapituláltunk. Lehet, hogy most fel lehetett törölni velünk a padlót, de a szellem már kiszabadult a palackból. A bukott szabadságharcok gyakran egész birodalmakat elsüllyeszt? eróziót indítanak el. Meglátjuk.

Most csak az a kérdés, hogy Mohács, Világos vagy az 1867-es kiegyezés köszön-e vissza a történelemkönyvb?l. A legtöbben, itt a jó oldalon, Világos utáni hangulatban vagyunk.
Huth Gergely, magyarhirlap.hu

Ajánló